

ся със схващането, разбирането на хайдутството като факт с постоянна величина в живота на етноса. И втората като производна на първата - идеята за възпроизводството на хайдутството.

Времето на тридесетгодишния период се схваща повече в смисъла на историческото време на робството, в което хайдутството съществува много отдавна и се предава между поколенията като родово задължение: „Млади дойдохме, стари станахме, старци станахме, старци белобради, малки си деца в люлки оставихме и те на наши другари станаха“. Независимо, че „душманите“ не са конкретизирани в етнически план в този текст е налице определена информация относно хайдутството като явление и механизмите му на живот и възпроизводство от една страна и за хайдушкото време в контекста на историческото време в по-общ план от друга. И макар, че тук хайдушкото време не подлежи на конкретно определяне и циклизиране, в контекста на подчертаната смяна на поколенията се „чувства“ динамиката на ежегодния хайдушки цикъл, съотнасящ се с момента на социална зрялост, който в други текстове е точно конкретизиран. Това е настъпилото време за сгодяване и женитба. Но, оказва се, в същите текстове, че това е и времето на настъпила готовност на момъка да стане хайдутин, заради което той се отказва от женитба в смисъла на антитезата стопанин- хайдутин-отлагането на женитбата заради вероятното задължително участие /посвещение/ в мъжки съюз /хайдущката дружина/ като етап в социалното съзряване. А върху този старинен пласт намира почва за изява стремежът към извеждане на преден план на хайдутството-плод на влиянието на възрожденските идеи. Освен подчертаното време на социална зрялост в една от песните е налице и конкретизиране на времеви период, който е и динамичният подстъп към развоя на сюжетното време: „Днес петък, утре събота в друг ден Света Неделя. Ша идем, мамо, ша пийме, в понеделник на път ша тръгнем“. Тридневен отрязък в края на седмицата с подчертана градация към неделята като ден за опрощение и пречистване, подготвящ влизането в новия период на новата седмица. Понеделникът е нейното начало и като първи ден /нечетен/, според традиционния ми-